

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26 I.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Suppanz Josip,
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26/I.

Lisi

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo

Stane četrtletno: K 10.000

Za Jugoslavijo

četrtletno: 25 Din.

Posamezna številka 1000 kron

Leto IV.

Dunaj, 9. aprila 1924.

Št. 15.

List stane od 1. aprila do
30. junija za:

Avstrijo 10.000 K
Jugoslavijo 25 D
Posamezna številka 1.000 K

Pesimizem.

Pred mescem je prinesel slovenski list zopet enkrat „Obupen glas iz Koroškega“. Tam nekdo pripoveduje „urbi et orbi“: v središču in ob narodni meji nazadujemo. Težišče slovenskega življa je potisnjeno v skrajne meje Roža in Podjune. A tudi v narodno zavednih občinah je vse „navidezno“. Pritisk od severa in Celovca je prevelik. Ljudstvo tistih krajev res še govori slovensko, a čutijo se Nemce, da so Slovenci, o tem nočejo slišati. Vse pospešuje germanizacijo in proti nji ni ovire, vsak odpor bi bil nemogoč, brezuspešen itd. Da se naši ljudje „čutijo Nemce in o tem nočejo slišati, da so Slovenci“ — bodo naši nasprotniki na severu takoj pribili v svojem časopisju kot jim dragoceno priznanje iz naših ust, in če bo slovenska stranka zahtevala za Slovence kaj pravice, bodo opravičeni, odgovarjati ji, da tega ljudstvo noče in da govore le nekateri agitatorji, ki jih je pač treba spraviti iz dežele, pa bo mir. Torej Slovenec sam hoče le nemške šole, nemške učitelje, nemške sodnike, nemške zdravnike. Upamo, da so Nemci sami pametni, da tega verjamejo.

Zgoraj navedena pisava je nesmiselna! Slovensko časopisje, ki prinaša take neslanosti, nam ne dela v korist. Treba je res stvari gledati kakršne so; optimistične sanjarije nam ne bi pomagale prav nič, lagali bi le samim

sebi. Prvi predpogoj, da se odpomore boleznim, je prava diagnoza, je spoznanje bolezni. Ljubzen do svoje narodnosti in do svojega jezika je nekaj naravnega, narava pa se ne da nikdar zatreti. Rimski pesnik pravi o nji: „Izženi jo z gnojnimi vilami, zopet se vrne!“ Ni res, da bi bili naši Slovenci, tudi nemškutarji ne, popolnoma izgubili svoj narodni čut! Pred nekaj leti se je tole zgodilo: Pri šolskih sestrah v Mariboru se je šolala deklica iz staroznane slovenske rodbine, ki se je pa bila v danih razmerah popolnoma ponemčila. V Mariboru so jo tovarišice mrzele kot nemčurko; nato odide v Gradec in uk tam nadaljuje. Tu so jo dekleta dražile kot Slovenko. V dekletu se je vzbudila kranjska kri, postavila se je: „Da, moji stari stariši so bili Slovenci“ — in nemške tovarišice je tako oklofotala, da so jo iz dotičnega zavoda izključili. Nadarjena gospodična je zdaj na Koroškem nemška učiteljica.

Kdor hoče spoznati našo nemškutarijo, naj gre med nje, naj govori z nemškutarjem nemški, nekaj časa, pol ure, potem lahko preide na slovenščino. Naj pove nemškutarju, da nimamo slovenskih zdravnikov, ne sodnikov, ne učiteljev, sploh nič inteligence in da nas vsled tega zaničujejo. Potem mu povej: „Mi nismo Nemci, marveč Slovenci in bivamo tu že kmalu poldrugo tisočletje. Verjemite, da bo nemškutar popolnoma na naši strani. Organizirani Heimatdienst seveda sploh ne mara biti Slovenec: tega pa bo kmalu konec, ko mu Celovec ne more več kupovati obleke in dajati mastnih nagrad. Nekdo, ki stoji temu Heimatdienstu zelo blizu, se je nedavno izrazil, da so razmere v ti družbi zelo žalostne. Saj so tu, kar se tiče naših krajev, vsi tisti doma, ki so ropali po naših cerkvah. Nemci nam plašijo ljudi zdaj le s Srbijo in vojaško službo v Makedoniji. In raznih dogodkov ob času zasedanja ljudje še

niso zabili. Kdor ne zna stvari soditi, pač misli, da so vojsko zanesli v deželo Jugoslovani in vojske se ljudstvo po pravici boji. Polagoma bodo spoznali, da razmere zdaj ostanejo, kakršne so, da smo Slovenci v Avstriji kakor so tu gradiščanski Hrvatje ali Čehi na Dunaju. Ljudje morajo priti do prepričanja, da je naša politika zdaj koroška in slovenska, pa ji ne bodo nasprotovali.

Če dopisnik pravi: „Da so ljudje Slovenci, o tem nočejo slišati,“ bi ga vprašali: Kdo pa so ti ljudje? Gostilničarji, trgovci, trgovski pomočniki iz mesta. Ali kaj pravijo naše kmetice, hlapci, dekleta, otroci? Ponemčeni trgovec govori kot da bi bil le on ljudstvo, a takšna stvar ni, zlasti v dobi splošne volilne pravice ne.

General Sarkotič pripoveduje v listu „Neues Reich“, da je govoril z odličnimi gradiščanskimi Hrvati in jih je vprašal, kako so si mogli ohraniti narodnost? Hrvat mu odgovori: „Naše žene doma hrvatski molijo“. Tudi naše matere še slovensko molijo, kjer se sploh še moli. Ljudska šola ne bo zatrla slovenščine, dokler je katehet na svojem mestu, in dokler imamo domačih slovenskih duhovnikov.

Res se je v teku 40 let nekaj meje ponemčilo: Vetrinj, Kriva vrba, Otmanje. A tudi te postojanke morebiti niso za vselej izgubljene, ker je Slovenec delaven in skromen in teritorialno prodira: ko bi se le bolje organiziralo in pazilo, da se potem ne ponemči. V Grebinju je zdaj Poljak župnik, ki se ne mara učiti slovenščine — Slovan po krvi! Zdaj je bil misijon. Pripoveduje se, da so bili ljudje vsi srečni, da se jim je zopet slovensko pridigovalo, da so imeli božjo službo, kakor nekdanj skoz 1000 let slovensko. Nemci so zahtevali nemških pridig, misijonarji so jih seve obečali, a ko ni bilo nikogar, praznim stenam niso pridigovali. Napetost med župnikom in ljudstvom je menda

PODLISTEK

Kovač Franc:

Rajneške divje žene.

Slikovita, za geologa zanimiva je pravljica okolica Sv. Jurija in Trušenj tja do Mostiča. Svet je deloma valovit, predeljen od globokih udrtin, iz ravnine se dvigajo mogočni dolomitni kladi in visoki, strmi hribi, na katerih kot orlovska gnezda kraljujejo razvaline starodavnih viteških gradov. Še dandanes občudujemo ostrovidnost nekdanjih roparskih vitezov, da so na teh strmih pečinah sezidali nedostopna gnezda, odkoder so v srednjem veku ovirali in zadrževali promet, ki se je vršil po stari rimski cesti, ki je peljala od Brež na Hüttenberg, mimo Mostiča v Podjuno in čez Jezerski vrh. A čas je njihovo moč zdrobil v prah, ženket orožja, bojni klic, vse je utihnilo, od nekdanjih mogočnih gradov so ostale razvaline. Tam, kjer so bile nekdanj obokane dvorane, opravljene z razkošno opremo, kjer je pri rujnem vinu zbranim vitezom v železju in damam v beneškem žametu popotni pevec brenkal na kitaro ter prepeval junaške pesmi, tam kjer so v grajskih hlevih rezgetali iskri konji, vedno pripravljene, da jih zahajajo vitezi v boji, tam sedaj raste drevje in grmovje. Vse je minulo. Le med ljudstvom še živijo nekdanji vitezi na strmih in nedostopnih gradovih v spominu.

Ravno zadni čas se je v tukajšnji okolici mnogo govorilo o beli ženi, ki je ponoči strašila ljudi na cesti, ki pelje iz Malega Št. Vida na Trušnje. Ni čudno. Ravno tukaj je mnogo grajskih razvalin, katerih črnkasto, zapuščeno zidovje posebno ponoči na samotnega potnika napravi skrivnost, tajinstven vtis. In vsak grad ima svojo pripovedko, ki se večinoma ujemajo v tem, da čaka zakleta oseba odrešenja. Ena izmed teh pripovedk, ki živijo med ljudstvom, pripoveduje o beli ženi v gradu Rajneku, oddaljenemu pol ure od Mostiča.

Lintvern in škrat sta tudi v starem Rajneškem gradu gospodarila. Zraven njih so se šopirile divje žene. Zavaljo svojih hudobij na zemlji so bile zaklete v Rajneške razvaline in marsikdo je že slišal izza zidovja jok in zdihovalje. Pa le malokomu je usojeno, da bi jih videl. Pred blizu sto leti, tako se pripoveduje, gre tedanja posestnica sedanjega gradu pozno zvečer ob svitu meseca po svoji navadi pogledat po hlevih in gospodarskem poslopju. Za nekim grmom se ji nenadoma prikaže bela gospa, katere krasno obličje razodeva globoka žalost in britkost.

Vsa prestrašena obstoji Rajnekarica; ne more se ganiti in glas ji zastane.

„Ne boj se,“ pravi prijazno čudna prikazen, „nič hudega se ti ne zgodi. Usojeno ti je veliko odrešilno delo. Prosim te, pojdi z menoj tja gori

v stari grad in bodi krstna botra novorojenemu otroku.

„Ne morem,“ vzdihne prestrašena in trepetajoča Rajnekarica, „bojim se iti s teboj tako pozno na grajsko razvalino.“

Bela žena začne britko jokati in jo kleče prosi, naj gre z njo:

„Ne boj se, ničesar hudega se ti ne zgodi. Veliko srečo pripraviš sebi in svojim, če se tvoje srce usmili mene in mojih ubogih, nesrečnih sestra. Samo ena stvar bi te mogla prestrašiti. Velika kača te bo srečala, a bo šla samo mimo tebe. V žrelu bo nesla šop ključev. Ko pride do tebe, tedaj se osrči, hitro se pripogni in ji vzemi ključe iz žrela. Tebi se ne more ničesar zgoditi. In ko imaš ključ v roki, tedaj moreva iti mirno na krstitev in dokončati odrešilno delo.“

Dolgo se brani Rajnekarica. Ko pa bela gospa le prosi in prosi ter ji obljubuje srečo, se osrči in pravi:

„Moža hočem prej vprašati.“

„Nobenemu človeku ne smeš poprej o tem kaj ziniti, drugače je vse izgubljeno,“ pravi gospa.

Slednjič se vendar žena opogumi, da je pripravljena iti. Vesela hiti naprej bela gospa, za njo pa stopa trepetaje graščakinja. Nista hodili dolgo, ko dospeta sredi gore na kraj, kjer ni bilo gozda.

„Moram te zapustiti,“ pravi bela gospa, „bodi pogumna. Ko prideš do onega malega

tolika, da župnik tu ne bo mogel ostati. Razmere so seve težavne, in narodni voditelji morajo biti previdni, kakor mora vojak na straži paziti, a da bi ljudje ne marali biti Slovenci, da bi bil vsak odpor nemogoč, kaj takega bo trdil menda le komur je vsako delo neprijetno. Če so razmere zdaj težavnejše kakor pred 30 ali 40 leti, moramo pa le reči, da so naše odporne sile rastle. Imeli smo pred vojno Avstrijo: ali Poljaki se za nas sploh nikdar niso postavili, doma je bil med Slovenci kruti strankarski razdor, in vlada je z nami delala, kar ji je naročeval nemški Volksrat. Slabša stvar ne more biti, nego je bila pod prusko komando.

Zdaj obstoji dolga vrsta izobraževalnih društev, ki jih nekdanj ni bilo, uprizarjajo se narodne igre, h katerim prihaja povsod veliko ljudi. Posojilnice so se ukoreninile in povsod se je izobrazilo lepo število mož, ki so v raznih odborih, tako da ne govori le kaplan, marveč ljudje sami.

Nemške sile pešajo, ko iz Nemčije ni več podpor, Südmarka, nemški Šulverein sicer še delata, ali sape jima le že primanjkuje in ko za voditelje ne bo več drobiža, bo stvar zaspala. V Področici zida Šulverein novo šolo, v hrbtu Št. Jakoba. Uspeha ni se bati, dokler bo Št. Jakob zaveden. Tudi to je treba uvaževati, da raste ugled slovanstva in da zdaj ne velja več Nemčija nad vse. Zdaj ne more več nihče ljudem trobiti v ušesa, da se mora fant le nemško učiti, ker sicer na svetu ne pride naprej. Res glavni naši nasprotniki še živijo in vojska teh ni vzela, a starajo se, in mladež je socijalistična. Nemštvo se ima zdaj boriti zoper socijalizem in ima tam opravka dosti, da se z nami ne more toliko pečati. **Glavna reč pa je, da Slovenci sami delamo, dane obupamo, da ne pustimo rok križema: Potaplajoči ne bo utonil, dokler se giblje;** če bi se že potapljali, nas gibanje le utegne rešiti vsaj za nekaj časa. A neumno je, govoriti o umirajočih. Naj se smotreno dela, naj se vsakdo zaveda svojih dolžnosti proti ljudstvu. Posnemajmo socijalno demokracijo v njeni nepopisni gibčnosti in vztrajnosti. Izredni časi zahtevajo izrednega dela, z neumornim delom lahko rešimo vse.

Manjšinske šole na Češko-slovaškem.

Češki državni statistični urad je izdelal obširno poročilo o srednješolskem stanju na Češko-slovaškem v šolskem letu 1923 in 1924. Nas zanimajo ti podatki zlasti z narodnega stališča. Nemci neprestano kriče v svet, kako so zatirani v slovenskih državah. Da je to gola, grda laž, pokažejo naslednje številke. Na vseh srednjih šolah s češko-slovaškim učnim jezikom

travnika, ti pride nasproti iz tistega skalovja kača s ključi. Še enkrat ti povem, nič se ti ne zgodi. Počasi bo lezla kača mimo tebe, pripogni se in vzami ji ključe, a ne zini besedice. S tem boš ne samo meni in mojim sestram, temveč tudi sebi in svojim pripravila veliko srečo." Nato izgine bela gospa.

Sama stoji graščakinja v pustem gozdu. Med drevjem zapazi v blede mesečini znani travnik.

„V imenu božjem, pa grem,“ se pokriža in gre proti travniku. Komaj stopi tja, se privali od pečin velikanska kača, debelejša kot vsako drevo. Počasi se bliža zver prestrašeni gospi, ki je strahu in groze skoro okamenela. Že natančno vidi kačje zelene oči in ključe v njenem žrelu. Že je zver tik nje, tedaj pa graščakinja zavpije:

„Vsi dobri duhovi hvalijo Gospoda Boga.“

In kača je izginila. Zasliši se polom in Rajnekarica vidi, kako je besna kača z repom izruvala mogočno drevo.

Grobna tišina zavлада. Mesec obseva travnik in pečine kot poprej. Iz razvalin nad pečevjem se pa zasliši iz mnogih grl žalovanje in jok.

Vsa prestrašena se spusti grajska gospa navzdol in dospe neovirano domov. Od tistega časa ni nič več kaj videla ali slišala od bele gospe.

(vsega vkup 256 zavodov) študira 80.343 dijakov in dijakinj, na nemških srednjih šolah je pa 25.069 dijakov in dijakinj. Ena srednja šola s češko-slovaškim učnim jezikom pride na 34.145 prebivalcev, pri Nemcih pa na 28.046 prebivalcev. Na en češki zavod pride povprečno 326 dijakov, na en nemški pa le 213. Na Moravi na en češki zavod 349, na en nemški pa le 229!

Karakteristične so razmere na srednjih šolah v Pragi. Praga ima 34 čeških ter deset nemških srednjih šol. Ena češka šola pride na 404 dijake, en nemški zavod pa na 182 študentov. Na en češki razred pride povprečno 38 dijakov, na en nemški razred pa 28 dijakov. V 34 čeških srednjih šolah v Pragi je 531 dijakov židovske vere, v 10 nemških šolah pa 771.

Na en slovaški zavod (poleg učiteljskih) pride 308 dijakov, na eno nemško šolo v slovaški deželi 307, na madžarsko pa tudi 308, dasi tvorijo Nemci in Madžari med Slovaki skromno manjšino.

Iz navedenega je jasno, da žive Nemci in Madžari v Češko-slovaški republiki kakor pod svobodnim solncem.

A kakor v Češko-slovaški tako je tudi v Jugoslaviji Nemcem in Madžarom z rožicami poslano. Za 40.000 Nemcev v Sloveniji se vzdržuje z državnimi sredstvi ena popolnoma nemška meščanska šola s štirimi razredi, 21 popolnoma nemških osnovnih šol s 43 razredi, ena slovensko-nemška meščanska šola, 21 slovensko-nemških osnovnih šol, eno slovensko-nemško srednjo šolo, dočim smo Slovenci v Avstriji takorekoč brez šole. V Sloveniji živi 14.000 Madžarov, za katere vzdržuje ministrstvo prosvete 14 madžarskih šol z 31 razredi. Za 10.000 Slovencev, ki bivajo na Madžarskem, pa ne eksistira niti en slovenski razred. Kdo je potemtakem zatiran?!

POLITIČNI PREGLED

Občinske volitve na Koroškem. Kolikor se da iz dosedanjih poročil sklepati, smo Slovenci v splošnem naše število obdržali: v nekaterih občinah imamo zaznamovati malenkostne izgube, zato pa v drugih občinah tem častnejše pridobitve. Socijalisti so splošno nazadovali, v nekaterih občinah celo po 100 glasov. Einheitsliste se je dobro držala. Zanimivo je, da je celo v nemškem (!) Velikovcu prodril kandidat Koroške slovenske stranke. Vsled tega se Nemci zelo jezijo na narodne socijaliste, ker se niso pridružili skupni listi in tako onemogočili izvolitev slovenskega kandidata.

Avstrija. V finančnem odboru je poročal poročevalec o lanskim dohodkih. Neposredni davki so prinesli 1617 milijard, carina 993 milijard, uvoz in izvoz 101 milijardo, užitnina 673 milijard, pristojbine 1744,5 milijard, davek na obiskovalce borze 14 milijard; skupaj 5243 milijard. Zatekoče leto je predvidenih 5755 milijard dohodkov; zvišan premoženjski davek 100 milijard je vštet.

Jugoslavija. Proračun je bil še pravočasno sprejet. Poslanci so bili po 38urnem neprekinjenem zasedanju tako izmučeni, da se je morala skupščina odgoditi do sobote. V ponedeljek pride na dnevni red poročilo verifikacijskega odbora o overovljenih mandatih Radičeve stranke. Doslej je overovljenih 61 mandatov. Nato se bo najbrž skupščina odgodila do srede maja. Medtem se bo vlada potrudila, da zopet pridobi Nemce in Turke. V radikalni stranki sami ni edinosti. Radikal Petrovič je odločno proti sedanjim vladim. Tudi v samostojni demokratski stranki ni vse v redu. Volilci ministra Popoviča zahtevajo njegov odstop. Položaj vlade ni prijeten, ker je vlada dejansko v manjšini. Zelo neumestno posega vmes Radič. Ko se je razširila vest, da predložijo Radičevci spomenico kralju, da ne zasledujejo nikakih protidržavnih stremeljenj, da so za to državo in da sprejemajo tako stanje kakor je, je Radič vest takoj preklical in izjavil, da stoji strogo na republikanskem stališču in da se ne zadovolji s spremembo ustave, ampak hoče popolnoma novo ustavo. Vsiljuje se nam vprašanje, ali bodo mogle druge opozicijske stranke, ki so samo za revizijo ustave, na podlagi te izja-

ve, še naprej sodelovati z Radičevimi stranko. Kar se je doslej s trudom zgradilo, Radič zopet podira.

Deželnozborske volitve na Bavarskem so se vršile 6. aprila. V Monakovem in v mestih sploh s Hitlerjevci (monarhisti), ki vodijo politiko nasilja na znotraj in zunaj, močno napredovali. Napredovali so tudi komunisti, dočim so izgubili socijalisti mnogo glasov. Točna poročila o izidu še niso znana. Sodi se pa, da ostane bavarska ljudska stranka tudi naprej najmočnejša, za njo pride ljudski blok (Hitlerjevci) in končno socijalisti. Gotovo je, da do spremembe ustave ne pride.

Nemčija je odklonila zavezniške predloge glede zopetne upostavitve vojaške kontrole. Računa se, da se bo vršil takoj po obširnih poročilih obeh odborov strojovnjakov, ki se objavijo te dni, sestanek zavezniških min. predsednikov.

Omejitev potovanj iz Nemčije. Državni prezident je izdal naredbo, da je plačati za potovanje iz države 500 zlatih mark. Pobudo k temu so dala poročila nemških zastopnikov in to vsled tega, ker slabijo potniki nemško rentno marko in spravljajo državo ob ugled. Tri vrste potnikov so: bogataši, ki slabijo ugled vsled prerazkošnega življenja, duševni delavci, proti katerim ni pritožb in nižji sloji, ki odpotujejo navadno s prepričnimi denarnimi sredstvi, da so prisiljeni beračiti in na ta način tudi slabijo ugled države. Proti naredbi se je pojavil hud odpor. Mislimo, da se potniki drugih držav v tem ne razločujejo bistveno od nemških, samo da gleda Nemčija na svoj ugled dosti bolj kot druge države.

Konec Hitlerjeva procesa. 1. aprila ob 10. uri dopoldne je bila proglašena razsodba v Hitlerjevem procesu. Hitler, Pöhner, Weber in Kriebel so bili obsojeni radi veleizdaje na pet let trdnjavske ječe in 200 zlatih mark globe, v slučaju neplačljivosti na nadaljnih 20 dni ječe ter na povračilo pravnih stroškov. Po 6mesečni ječi pa bodo pogojno izpuščeni na svobodo. General Ludendorff je bil oproščen. Nadalje so bili obsojeni obtoženci Röhm, Bruckner, Frick, Wagner in Bennett in sicer na 1 leto in 2 meseca trdnjavske ječe ter 100 zlatih mark globe, v slučaju neplačljivosti na nadaljnih 10 dni ječe ter na povračilo sodnih stroškov. Slednji kaznjenci so bili takoj pogojno izpuščeni. Pri vseh je sodišče vstelo preiskovalni zapor. Razsodbo je poslušalo mnogobrojno občinstvo.

Državnozborske volitve v Italiji so prinesle Mussoliniju častno zmago. Vsaj tudi ni bilo drugače pričakovati, ker je že volilni red takšen, ki zagotavlja fašistom $\frac{2}{3}$ večino. Fašisti pa so delali tudi z velikim nasiljem. Jugoslovenskih volilcev ponekod sploh niso pustili na volišča. Zahtevali so od njih legitimacije s slikami. To nasilje se ni izvajalo samo nad Jugoslovani, ampak nad vsemi manjšinskimi strankami. Udeležba je bila nekaj nad 60 odstotkov. Točnih poročil o izidu še ni.

Grška. Grški kralj v nobeni državi ne more dobiti dovoljenja za bivanje. Najprej je zaprosil francosko vlado, da mu dovoli bivanje ob morju, ki je odklonila, istotako angleška, in Rumunska bi se ga tudi strašansko rada iznebila. Pri odpošiljavi kraljeve oprave na Rumunsko se je slučajno odprla ena omara, v kateri se je našlo več pušk in nabojev. Zato se je pregledalo vso opravo. Sumi se, da se je hotel kralj braniti s svojimi privrženci z orožjem, a je namero zadnji trenutek opustil. Republikanci so vsled tega odločeni braniti sedanjo republikansko vladavino tudi z orožjem, ako bi plebiscit slabo izpadel. Vendar so prepričani, da bodo zmagali, ker stoji za njimi armada in mornarica.

DOMAČE NOVICE

Loče pri Beljaku. („V znamenju tamburašev.“) Pod tem naslovom hujska zopet nekdo v „Freie Stimmen“ proti nam tukaj rojenim Slovincem. Iz vsake vrste se da sklepati, da je moral dopisnik šele pred par leti privandrat k nam, ker naših domačih razmer prav nič ne pozna. „Naši pradedje,“ pravi, „te muzike ni-

koli niso poznali." Verjamemo, — posebno če morda dopisnikovi pradedje niso bili Korošci. Kajti drugače bi moral vedeti, da obstoji tamburaško društvo „Dobrač“ na Brnci najmanj že 20 let in da so tudi še zadnja leta štebenjski tamburaši večkrat v naši okolici igrali in da se je ta muzika dopadla celo „den deutschgesinnten Kärntner Slovenen“. Celó v Celovcu je obstajalo dolga leta pred svetovno vojno tamburaško društvo „Bisernica“. Kateri pravi koroški Slovenec ima poželenje po tamburaših, zdi huje nadalje dopisnik. Nekaj jih mora že biti, kajti drugače si moramo misliti, da so naši tamburaši „Nemci“. Tudi z zgodovinskim znanjem pri dopisniku ni vse v redu. On trdi namreč, da je tamburica tujega, jugoslovanskega izvora. Le poglejte, gospod dopisnik, malo v nemške knjige in kmalu boste prišli do prepričanja, da je tamburica ravno tako malo jugoslovanska godba kakor ni „Blechmusik“ Jugendbündlerjev nemška, ampak obedve muziki izvirata od narodov, ki niso ne Slovani in ne Germani. Če se pa enemu ta godba bolj dopade kakor druga, radi tega še ni nobenega vzroka, da bi drug drugemu instrumente razbijali, kakor dopisnik tako ljubeznivo med vrstami našim „Germanom“ priporoča, klicaje na pomoč nemškega Mihelna. Nadalje je dopisnik mnenja, da je tamburaška godba „huda razžalitev vseh Korošcev“. Ni nam sicer znano, ali so lofintolarji, krapfelderji in mölltolarji proti loškim tamburašem že protestirali ali ne, vemo samo to, da o kakšnem razburjenju med domačim ljudstvom ni ne duha ne sluha. Če se pa privadranemu dopisniku radi tamburic tako tresejo hlače, naj gre tako daleč, da te muzike slišal ne bo. To nam še manjka, da bi vsaki tujec, ki živi od davkov našega ljudstva z nami komandiral in nam predpisoval, kaj smemo storiti in kaj ne. Okrajno glavarstvo v Beljaku pa opozarjamo, da ta članek v „Freie Stimmen“ naravnost hujska proti domačinom, vsled česar delamo že danes odgovornega dopisnika za vse, če bi se utegnili kaj pripetiti. Vi pa fantje, učite se pridno in bodite ponosni na to, da glasovi vaših tamburic tako močno odmevajo, da se tresejo pred nimi Karavanke in še celo — tuje nemške hlače.

Št. Ilij ob Dravi. Po več kot dveletnem odmoru je prišel k nam g. dež. poslanec župnik Poljanec. Prostorna Lederhasova gostilna je bila natlačena polna obiskovalcev, ki so iz naše župnije ter iz obeh občin Loga vas in Škofiče prišli na shod. Brez vsakih napadov in žaljivih opazk o nasprotnih strankah je nam g. poslanec naslikal politični položaj v Avstriji sploh in na Koroškem posebej. Ljudje, tudi nasprotniki, katerih se je shoda veliko udeležilo, so bili z govorom močno zadovoljni. Slišali smo marsikaj zanimivega in podučnega ne samo s politične strani, temveč tudi o tem, kako si moramo kmetje in delavci zboljšati in uravnati svoje gospodarstvo, da homo zmogli plačati in davke, ki jih nam nalaga sanacija Avstrije sploh in naše koroške dežele še posebej. Po govoru g. poslanca smo spet obnovili svojo ljubezen in zvestobo Koroški slovenski stranki. Prepričani smo, da bode marsikateri, ki nam je, ne toliko iz hudobije, pač pa iz nevednosti dozdej nasprotoval, se spametoval in spet začel ljubiti svoj slovenski materni jezik in se zvesto držati naše sv. vere. Popoldan je imel g. poslanec v Krištofovem salonu v Škofičah, kakor smo slišali, zelo dobro obiskan shod, katerega se je udeležilo okoli 150 udeležencev. Tudi ta shod je dokazal, da se tukaj ob Vrbskem jezeru kljub sovražnemu navalu od vseh strani zavedamo in krepko držimo.

Bela. V Bitolju se je poročil naš rojak in somišljenik sobni slikar g. Sebastijan Plajberžnik. Obilo sreče!

Št. Jakob v Rožu. V torek 1. aprila smo pokopali ženo gostilničarja in mlekarnarja Narodnega doma, gospo Marijo Zwitter, staro šele 35 let. Kako spoštovana je bila umrla, je pokazal veličasten pogreb, katerega se je udeležila Marijina družba, tukajšnja sirotišnica in veliko število ljudstva iz Št. Jakoba in okolice. Moški pevski zbor je zapel pred hišo „Oh kak' grenek in otožen“, cerkveni mešani pevski zbor pa na grobu „Nad zvezdami“. Ugledni Zwitterjevi družini naše sožalje, umrli pa večni mir in pokoj!

Štebenj pri Globasnici (Pogreb.) Dne 30. marca je bil tu pokopan g. Alojzij Ruprecht, pd. Ruprecht, komaj 29 let star. Umorila ga je jetika. Rajni je bil marljiv bralec in si je pridobil na ta način mnogo znanja. Bil je redka izjema sedanjega časa: čist in značajan ter veren Slovenec. Počivaj v miru!

DRUŠTVENI VESTNIK

Št. Jakob v Rožu. Primerno postnemu času je uprizorila tukajšnja Marijina družba v nedeljo 30. sušca popoldne globoko ganljivo žaloigro „Mater dolorosa“ (Žalostna Mati božja) ob obilni udeležbi gledalcev. Učenje in uprizoritev tega umotvora ni sicer lahka, vendar so bile vse vloge dobro naučene in so se znale igralko živo vživeti v nje. Ponovile jo bodo 13. aprila ob 3. uri popoldne.

GOSPODARSKI VESTNIK

Pšenični čerivec (Steinbrand).

Mlade, od čerivca napadene rastline, ne moremo poznati od zdravih. Šele pri zoritvi pšenice vidimo, da so luske klasja bolj razprostrte kakor pri zdravem klasju. Zrna čerivčaste pšenice so kračja in debelejša in sive barve. Zrna so mesto z moko napolnjena z rjavocrnim praškom, toraj s trosi. Zrna se sama ne razpočijo, temveč pri mlatvi se večinoma razpraše in trosi se oprimejo zdravim zrn. S tem zdravim ali s trosi obdanim semenom toraj prenesemo bolezen na prihodnjo setev.

Kadar pšenica v zemlji klije, klijó i trosi, tvorijo takoj nove trose. Ti novi trosi, ki so se tvorili v zemlji, okužijo mlado pšenično rastlinico, če so se že tvorili prej, predno je pšenica pogledala iz zemlje. Čerivčevi trosi toraj morejo okužiti pšenico le tedaj, če pridejo na vršiček pšenice, dokler še ta ni pogledal iz zemlje. To okuženje imenujemo klično okuženje. Pri nekaterih boleznih imamo zopet cvetno okuženje, če namreč tros pride na cvet.

Obrambna sredstva proti čerivcu in sploh rastlinskim boleznim, ki nastanejo s kličnim okuženjem:

Sejmo ozimino zgodaj, toraj dokler je še topla jesen. Ob toplém vremenu namreč pšenica hitro vzkali in požene iz zemlje, predno so čerivčevi trosi mogli priti skozi odprtino na pšeničnem vršičku. Da je pozno sejana pšenica bolj čerivčasta kakor zgodnja, lahko vsako leto opazamo. Za setev vzemimo zdravo pšenico. Nekateri kmetje sejejo eno leto staro seme, ker v enem letu trosi večinoma poginejo.

Najzanesljivejše sredstvo je namakanje (pacanje):

1. Z modrogalično raztopino (Kupfervitriol). Na 100 l vode raztopimo $\frac{1}{2}$ kg modre galice. V tej raztopini pustimo pšenico dvanajst ur in večkrat mešamo. Nato odcedimo raztopino. Pšenico vsujemo na kup in jo poškopimo z vodo, v kateri smo na 100 l raztopili 1 kg živega apna. Tudi vreče (žaklje) moramo razkužiti.

2. Kandiranje z bordoško raztopino. V škač z bordoško raztopino položimo vrbnast jerbas, ki je znotraj obložen z redkim prtom, s semeniskim žitom. Žito mešamo, da stopijo trosi in čerivčasta zrna na površino vode, in to posnamemo. Črez $\frac{1}{4}$ ure potegnemo jerbas z žitom ven in žito razprostremo. Žito je sedaj prevlečeno s tanko mrenico bakrene soli. Žito je toraj kandirano.

3. Namakanje v formalinovi raztopini. $\frac{1}{3}$ litra 36—40 odstotnega formalina zmešamo s 100 l vode. V to raztopino sipamo setveno žito, večkrat mešamo in posnemamo, kar pride na površino raztopine. Pustimo 3—4 ure stati. Potem odlijemo vodo in žito razprostremo, da se osuši.

4. Vročevodna metoda. V 56° C toplo vodo poveznemo redkotkane vreče ali jerbaze z žitom napolnjene. Če je toplota padla, prilijemo previdno vroče vode, da doseže voda zopet 56° C. Žito ostane v tej vodi 10—15 minut. Nato žito potegnemo ven in razprostremo, da se osuši.

M. A.

Denarni promet z Nemčijo je dovoljen od 1. aprila zopet v nemških markah. Svota ne sme presegati 625 bilijonov in mora biti z 10 milijardami deliva. Tečaj marke se izve na poštinih uradih. — V Bolgarijo je dovoljeno vrednostno pismo do 1000 zlatih frankov ali 14 milijonov naših kron.

Koroški proračuni od leta 1914 do 1924:

Leto:	Zahteva:	Kritje:	Primanjkljaj
1914	7.717.223	6.853.794	863.429
1915	7.569.444	7.008.736	560.708
1916	7.663.845	7.553.725	110.120
1917	8.931.314	7.681.430	1.249.884
1918	10.212.823	7.825.017	2.387.806
1919	19.556.032	13.910.715	5.645.317
1920	50.195.948	49.413.767	782.181
1921	230.434.324	200.367.990	30.066.334
1922	3.960.375.833	3.112.087.297	848.288.536
1923	67.867.550.000	58.415.000.000	9.452.550.000
1924	106.217.695.000	78.682.749.000	27.534.946.000

Tržne cene v Celju. Govedina 22—25, tetina 25—30, svinjina 30—35, slanina 36—38, mast 39, ameriška mast 34, prekajeno meso 40—45 dinarjev za kilogram. Perutnina (komad): puran 140, kokoš 40—50, petelin 40—50, domač zajec 25—30. Mleko 1 l 3,50—4, 1 kg sirovega masla 60, 1 kg čajnega masla 88, masla 48, eno jajce 1—1,5. Sadje: 1 kg luksuznih jabolk 6—8, orehov 9,50, luščenih orehov 35, suhih češpelj 9,50—13, suhih hrušk 8. Špicerijsko blago: 1 kg kristal belega sladkorja 21,50, v kockah 25, riža 10—11; 1 l namiznega olja 30, bučnega olja 38, vinskega kisa 4, navadnega kisa 3, petroleja 7; 1 kg soli 4, celega popra 38, paprike 48, riževga škroba 32, mila 17—20. Mlevski izdelki: 1 kg moke „00“ 6,10, „0“ 6, ržene moke 5, ješprenja 5,40, otrobov 1,80, koruzne moke 3,50, koruznega zdroba 4,50, pšeničnega zdroba 6,30, ajdove moke 6,60. Žito: cent pšenice 370, rži 320, ječmena 330, ovsa 280, prosa 300, ajde 300, koruze 300, fižola 600—700, graha 1800, leče 1600. Krma: cent sladkega sena 100, pol sladkega sena 75, kislega sena 50, slame 50; prešano po 25 din. pri q več. Zelenjave: 1 kg kislega zelja 3—4, čebule 3,5, česna 8, kompirja 1,25, špargljev 12, motovilca 1,5 din.

Tržne cene v Velikovcu dne 2. aprila: 1 kg pšenice 3000—3200, rži 2800—3000, ječmena 3100, ovsa 2400—2600, detelje 23—25.000, krompirja 1250 K; živina 10—12.000, ovce 6000 do 7000 K 1 kg žive teže; zaklane svinje 28.000 do 30.000, žive 25—36.000 K en kg.

Dunajski trg. Živina: voli 11—17.000, biki 12—15.000, krave 11—14.000, bivoli 8500 do 10.000, drobnjad 7500—10.900, mesne svinje 22—24.500, pitane 22.500—24.500, klavni konji 5—13.000 K za kg žive vage. Konji: lahki vprežni 4—12 milijonov, težki vprežni 8—18 milijonov, kočijaški 6—12 milijonov K za komad. Meso: goveje 18—46.000, zmrznjeno 16—28.000, telečje 26—42.000, zrezek 48.000 do 68.000, ovčje 18—34.000, svinjsko 30.000 do 48.000, povojeno 30—50.000, konjsko 14.000 do 22.000 K za kg. Sirovo maslo 46—80.000, domače maslo 36—38.000, ameriška mast 24.400—26.000, slanina 27—34.000, rastlinska mast 24—26.000, jedilno olje 22—28.000 K za kilogram. Jajce komad 1400—1800 K. Perutnina: kokoši 32—42.000, golobi 12—15.000, race 40—50.000, gosi 40—50.000 K za kg. Sadje: jabolka 3500—14.000, orehi 14—28.000, zluščeni orehi 34—44.000, zluščeni lešniki 32—38.000 K za kg. Zelenjave: krompir 1800—2800, letošnji krompir 25—28.000, zelen grah 30—36.000, kisló zelje 2800—3400, hren 20—24.000, čebula 3400—6000, česen 3400—10.000 K za kg.

Borza. D u n a j, 7./IV. Dolar 70.560, milijarda nemških mark 14,30, funt šterling 305.500, franc. frank 4185, lira 3165, dinar 865, švic. frank 12.260, češka krona 2092, ogrska 0,85 avstr. kron.

C u r i h, 7./IV. Avstrijska krona 0,008087, dinar 7,10, franc. frank 33,45, lira 25,50, češka krona 17,10, ogrska krona 0,0080 centimov.

Zbirajte za tiskovni sklad!

NAŠE KNJIGE

Dr. Rado Kušej, Cerkevno pravo katoliške in pravoslavne cerkve. (488 str.) Juridična fakulteta v Ljubljani je izdala učbenik cerkvenega prava, katerega je spisal naš koroški rojak dr. Rado Kušej. Knjiga je prva te vrste v slovenskem jeziku in je že zaradi tega velevažen književni pojav. Tem važnejša je, ker podaja priznan strokovnjak objektivno in znanstveno bogato vsebino novega zakonika katoliške cerkve ter pristavlja na kratko razlike pravoslavne cerkvenega prava. Po splošnem uvodu, ki govori o cerkvenem pravu in njegovih odnošajih do sorodnih ved, razpravlja v prvi knjigi o cerkvi in cerkveni politiki, kjer obravnava tudi vprašanje razmerja med cerkvijo in državo. Druga knjiga govori o virih cerkvenega prava in njihovi zgodovini. Sedaj veljavno pravo podaja sistematično razdeljeno v cerkveno ustavo (III. knjiga) in cerkveno upravo (IV. knjiga). Seveda more učna knjiga le v zelo strjeni obliki podati vso vsebino kodeksa, a ravno s tem je cerkveni kodeks postal dostopen vsem, tudi onim, ki latinskega ne obvladajo. Slovenski jezik pa je dobil enotno cerkvenopravno terminologijo. Kako občutno vrzel je ta knjiga izpolnila, pričuje dejstvo, da je cela naklada v 4 mesecih takorekoč razprodana; na razpolago je samo še majhno število izvodov. Naroča se pri juridični fakulteti univerze v Ljubljani ter stane vezana 90 din. R.

Naše knjige. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru je izdala zelo lepo knjigo „Na Kalvarijo“. Vsebina knjige je cela vrsta križevih potov, molitvic, vzdihljajev, premišljevanj, pesmi. Človek se kar čudi, kako je mogla tiskarna tako obširno knjižico (580 strani male priročne oblike) v tako lepi vezavi podariti za nizko ceno 26 din., ko pa stane drugod že vsaka mala brošurica po 10 din.! Morda bi naročili dušni pastirje po več izvodov skupaj in spravili knjigo med ljudstvo. Opozoril bi ob enem naša društva na nekaj dobrih novejših iger. Po moji sodbi naj bi se v društvih ne igralo preveč; tudi ne samih plehkkih burk in šaloiger, ampak vmes tudi resne stvari. Dobre uprizoritve poštenih iger so za ljudsko prosveto brez dvoma velikega pomena. G. župnik Volc je po nemški knjigi „Gottes Führung“ priredil kaj lep igrokaz v petih dejanjih „Roka božja“. Ima same ženske vloge in je kakor nalašč za Marijine družbe. Na glavni junakinji igre grajski Kristini se izpolnjuje stari naš pregovor „kdor nos previsoko nosi, naposled kruha prosi“. Njena prijateljica Rezika, Marijina hčerka, pride iz bede do lepe hišice in skrbi nazadnje še za Kristino. Založila je igro „Prodajalna K. T. D.“ poprej Ničman v Ljubljani, Krekov trg, po zelo nizki ceni 10 din. Tam bi bilo dobro naročiti tudi vse druge igre. Postrežba zelo vestna, cene, tudi za pošiljatev, kar najnižje. Zelo priporočam po istem pisatelju prirejeno igrico „Na dan sodbe“ po znani nemški Roseggerjevi „Am Tage des Gerichtes“. Potresljiva igra s krasno izklesanimi značaji brez vseh ljubezenskih dogodkov in prizorov. Dalje bi opozoril na lepi Jalenov „Dom“, na krepke Remčeve „Užitkarje“ v zalogi Mohorjeve družbe na Prevaljah. Večji odri z že bolj izvežbanimi igralci bi se lotili morda tudi ljudske drame „Po dvanajstih letih“, ki jo je v res izklesanem jeziku po Schrottenbachu priredil g. prof. Koblar, izdal pa „Ljudski oder“ v Ljubljani. Želel bi, da bi izdal isti „Ljudski oder“ tudi „Pasijon“, ki ga je po nemškem izvirniku lepo priredil pisatelj Finžgar. Zaloigro o trpljenju našega Gospoda, največjo žaloigro v vsej zgodovini, bo naše ljudstvo vedno in povsod rado gledalo. K. Meško.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Včera so prišli v promet novi 10.000kronski bankovci z datumom od 2. januarja 1924. — Tobak za domačo porabo saditi je letos strogo prepovedano. — V Gradcu so neznanci vlomili v inšpektorat Južne železnice in odnesli 50 do 60 milijonov kron. — V Algani v Španiji se je vsled povodnji udrl most, vsled česar je 15 oseb utonilo. — Dolini Misisipija in Misurija v Ameriki je opustošila toča

in vihar. Doslej se je naštel 50 mrtvih in stotine poškodovanih. Škoda znaša 50 do 100 milijonov dolarjev, veliko malih vasi je popolnoma uničenih. — V Celju se je pojavil slučaj mačje stekline. Zato se morajo mačke držati v zaprtih, psom in drugim mačkam nepristopnih prostorih. — Največji sir na svetu so napravili Amerikanci. Sir je težak 20.000 kg in stane 2000 dolarjev. Za izdelovanje tega sira se je porabilo 38.218 l mleka, katero mleko je bilo pomolzeno od 1274 krav. — Policija v Filadelfiji bo nosila v bodoče razven samokresa in palice še aparat, v katerem se bo nahajal plin, ki bo povzročal solze. S pomočjo tega aparata bo mogoče par policistom pregnati velike skupine manifestantov. Na Dunaju bodo imeli policisti na prometnih križiščih bele rokavice, ker se lažje opazijo. — Ludendorff kandidira. — General Majster je obhajal 30. marca petdesetletnico svojega rojstva. — 29. marca se je podpiralo na Koroškem 2080 brezposelnih, tedaj za 363 oseb manj kot prejšnji teden. — Na Turškem je odpravljen „feš“ ter se sme nositi na glavi vsakojako pokrivalo. — Za nove šilinge je došlo iz Švice 200.000 kg srebra, ki ga je finančna uprava nakupila.

Komiti napadli Bitolj. V Bitolju so se pojavili v ženske preoblečeni komiti. Hišo, v kateri so se nahajali, je obkolil batalijon vojaščin. Med pogajanjem s komandantom o predaji so ustrelili poveljnika in pobočnika. Vsled tega se je hiša napadla z granatami in končno sežgala. 3 komiti so bili ubiti, ostali pa vjeti. V Bitolju je proglašeno obsedno stanje.

Vulkan Stromboli v Italiji bruha že od preteklega tedna. Velika množina lave in žarečega pepela je popolnoma uničila vinograde. Prebivalstvo otoka, ki šteje samo 400 ljudi, se je vkrvalo in prepeljalo v Sicilijo. 15 oseb je pekelni dež močno opeknel. Italijo obiskuje letos ena nesreča za drugo.

Lasje in pleša. Razun naravnih las imamo tudi umetne lesene, kitajske in v zadnjem času so iznašli v Berlinu tudi steklene. Izbira je precejšnja. Ti umetni lasje naj bi nadomestovali naravne. V prvi vrsti naj nam bode skrb za naše naravne lase, ki nam rastejo na glavi. Ohraniti si moramo kolikor mogoče svoje, ako pa oni izpadejo, uporabljati šele umetne. Ako komu lasje izpadejo, ga imenujemo plešastega. Vzroki za izpadanje las so različni: velike skrbi, različne bolezni, velikokrat pa so krivi temu pojavu ljudje sami, ki rabijo razna lasem kvarljiva sredstva, mesto pametnega negovanja in čistobe. Nekaj nasvetov, zlasti za moške ne bo odveč: 1. Ne nosi nikdar dolgih frizur, še manj pa mršavih las, ker se ti tako težko očistijo, lasne korenine zelo trpijo pri česanju istih. 2. Umij in očisti si glavo najmanj dvakrat na teden ter namaži lase potem s kakim mastnim sredstvom, to je potrebno. 3. Lase si daj postriči vsaj enkrat na mesec. 4. Ne hodi vedno s pokrito glavo, odkrij se, če si se spotil, ker se mora lasno polje hitro posušiti, ker drugače upliva mokrota močno na korenine, zlasti škodljive za lase so razne ozke čepice. 5. Ako ti lasje zelo izpadajo, ustriži se na kratko, ker se sicer ne očistijo korenine izpočiti, umivati glavo in jo masirati. Čiščenje las in mazanje velja tudi za ženske, izpadle lase pa hranite, da vam iz njih lasničar napravi kito.

Človeške in finančne žrtve svetovne vojne. Profesor Bogart je sestavil statistiko o človeških in finančnih žrtvah svetovne vojne, kjer nam med drugimi prikazuje sledeče številke: Na raznih bojiščih je padlo vsega skupaj 10.004.771 mož. Pogrešanih je bilo do konca leta 1919 2.946.800 vojakov. Leta 1918 je v času, ko je razsajala takozvana „španska“, umrlo v vojskujočih se državah 6.000.000 ljudi, Turki so pomorili 4.000.000 Armencev, Judov, Sircev in Grkov. Ako prištejemo še milijone ženskih in otrok, ki so pomrli za časa vojne na Balkanu, v Avstriji, Nemčiji in Rusiji vsled pomanjkanja, dobimo do 30.000.000 žrtev, ki jih je zahtevala zadnja vojna. Od teh 30 milijonov odpade največ na slovanske narode in sicer Rusov 4 milijone, Srbov 775 tisoč. Vojna je trajala 1567 dni, vsak dan je zahteval približno 8300 žrtev. V Balkanski vojni 1912—13 je padlo dnevno 1941 vojakov. Finančne žrtve znašajo po Bogartovi statistiki 1000 milijard zlatih frankov.

Listnica upravnistva.

Ormož popustimo.

Hiša naprodaj

Na javni dražbi dne 17. maja se proda lepa hiša v Prevaljah s 6 sobami (dve kuhinji, klet) in vrtom. Hiša se nahaja v bližini sodnije in glavarstva. — Informacija daje Alojzij Rozman v Prevaljah. 47

Kat. slov. izobr. društvo v Globasnici naznanja vsem prijateljem poštenih zabav, da ponovi na velikonočni ponedeljek dne 21. aprila igro

Roza Jelodvorska

K obilni udeležbi vabi ODBOR.

49

Preselitev.

Podpisani vljudno naznanjam, da sem se dne 15. marca 1924 preselil s svojo trgovino v Pliberku od Glavnega trga števil. 28 v

Narodni dom

kjer bom razpolagal ne samo z manu-fakturnim, ampak tudi z vsakovrstnim špecerijskim blagom najboljše kakovosti in si prizadeval, tudi v tem oziru cenjenim odjemalcem povsem ustreči.

Obenem se zahvaljujem vsem svojim cenjenim odjemalcem za dosedanje zaupanje in prosim, naj mi isto tudi zanaprej izkažejo.

Z odličnim spoštovanjem

48

Ivan Magnet.

Vsem znancem in prijateljem javljamo tužno vest, da je mladenič

Alojzij Ruprecht

po dolgoletni bolezni dne 27. marca t. l. mirno v Bogu zaspal.

Zemeljske ostanke pokojnika smo položili dne 30. marca 1924 na štebenjskem pokopališču k večnemu počitku.

Pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Globasnica, dne 2. aprila 1924.

K. sl. izobraževalno društvo v Globasnici. 50

Kjedom jemoj! V slovenskem Korotanu!